

O B S A H:

I. Jakou cenu má čas	5
II. Jak jsou pošetilí, kdo ztrácejí čas	7
III. Čas je krátký, všecko pomíjí	9
IV. Jak lze ztracený čas nahradit?	11
V. Smrt je ohlas života	14
VI. Co je lepší: Časná smrt nebo dlouhý život?	17
VII. O cíli člověka	20
VIII. Zanedbávání spásy	21
IX. O své spasení máme pečovat ustavičně	23
X. O svém spasení máme pracovat s bázní	25
XI. O předurčení	27
XII. Naše předurčení závisí také na nás	30
XIII. O bázni lidské	31
XIV. Nemáme se stydět za následování Krista	34
XV. Utrpení	36
XVI. Naše utrpení jsou menší, nežli svými hříchy zasluhujeme, a svědčí o naší ctnosti	39
XVII. V nemoci se máme podrobiti vůli boží	42
XVIII. Že máme utrpení z ruky boží vděčně při- jímati	45
XIX. Od Ježíše Krista se máme učit trpělivosti v křížích	49
XX. O almužně a lakotě	52
XXI. Že je lépe rozdávat almužnu nežli obohacovati příbuzné	54
XXII. Jak pošetile jednají ti, kdož myslí jen na obo- hacení příbuzných a přátel	57
XXIII. O samotě a o poklescích v obcování s ji- nými	52
XXIV. O lásce k bližnímu	69
XXV. O pýše	65
XXVI. O pokoře	67
XXVII. O hříchu	69

XXVIII. Jak máme želeť, že jsme hříchem ztratili Boha	71
XXIX. Bůh nenávidí hřích, proto se ho musíme vy- stříhati	73
XXX. Odkládati s opravdovým polepšením je ne- bezpečné	75
XXXI. Je velmi nebezpečné odkládati polepšení až na čas nemoci	77
XXXII. Nemáme odkládati s obrácením ani na oka- mžik	79
XXXIII. Poslední hřích	81
XXXIV. O hřích všedním	83
XXXV. Rozjímání o umučení Krista Pána je účinný prostředek, abychom se všech hříchů uva- rovali	85
XXXVI. Zádost učinění	87
XXXVII. O zpovědi	89
XXXVIII. Jak strašné je zamlčeti ve zpovědi hřích těžký	90
XXXIX. Povzbuzení k upřímnosti ve sv. zpovědi . . .	92
XL. Svědomí	94
XLI. Hříšné svědomí působí veliká muka	95
XLII. Hříšné svědomí činí člověka bázlivým	97
XLIII. Zásady, podle kterých se máš spravovati ve svědomí	99
XLIV. Pravidla pro osoby úzkostlivé	101
XLV. O smrti	103
XLVI. Umět dobře umřít zasluhuje přednost před všelikým jiným uměním	106
XLVII. Umřeme jen jednou, proto je umění umřít dobře nejvyšší důležité	108
XLVIII. Na smrt máš být stále připraven	109
XLIX. Často si lidé při smrti naříkají na svůj špatný život	110
L. Radost dobrých lidí a zármutek zlých při smrti	111
LI. Šťastná smrt	113

LII. Lépe je dát sloužit mše svaté za života, nežli po smrti	115
LIII. Poslední pomazání	117
LIV. Poslední pomazání máme přijmouti při plném vědomí	119
LV. O soudu	120
LVI. Zděšení hříšníkovo na soudu božím	122
LVII. Peklo	124
LVIII. O ohni pekelném	126
LIX. O ostatních mukách v pekle	127
LX. Tresty pekelné jsou věčné	128
LXI. Nebe	130
LXII. Každý ctnostný skutek obdrží odplatu na nebi	132
LXIII. O důstojnosti duše	134
LXIV. Že se nemáme pro spasení duše žádné námahy štítiti	135
LXV. Mnozí starají se málo o svou duši	136
LXVI. Horlivost pro spasení duší	138
LXVII. Prostředky k získání duší	140
LXVIII. O dobrém příkladu	142
LXIX. Další prostředky k získávání duší	143
LXX. Máme se stále modlit za to, aby jméno boží bylo ctěno	146
LXXI. Že se máme podle sil starati o dobré dělníky na vinici Páně	148
LXXII. Jedním a týmž skutkem můžeme pomáhati hříš- níkům a ubohým duším v očistci	149
LXXIII. O dokonalosti	151
LXXIV. Dokonalost nám má obzvláště ležet na srdci	152
LXXV. Naše lenivost překáží velice dokonalosti	154
LXXVI. Nesčetní lidé zanedbávají milosti, jimiž by se mohli stát dokonalými	155
LXXVII. O víře	156
LXXVIII. O naději	159
LXXIX. O lásce boží	163

LXXX.	Málokdo miluje Boha dokonale	166
LXXXI.	Všecka práce, která nesměruje k Bohu, je ne- užitečná	168
LXXXII.	Chceš-li nalézt pokoj srdce, musíš ve všem hledat Boha samého	171
LXXXIII.	Činit všecko, co chce Bůh, znamená milovati jej a jemu podle jeho vůle sloužiti	174

